

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 3.

W E SRODĘ DNIA 5. STYCZNIA 1803

Z Wiednia d. 29. Grudnia.

D. 25 w dzień Bożego Narodzenia odprawione zostało w kościele zamkowym o godzinie II. zrana nabożeństwo orderu złotego Runa, na którym znajdował się J. C. K. M. z W. Xciem Toskańskim i Arcy Xżętami, to też kawalerami tego orderu. Nazajutrz w dzień S. Szczepana udał się J. C. K. M. z Arcy Xżętami Antonjem, Janem, Rainierem, Ludwikiem i Rudolfem w gali do metropolitańskiego kościoła S. Szczepana, i słuchał nabożeństwa, gdzie także znajdował się cały dwór i magistrat wiedeński.

J. C. K. M. raczył m iera od hułanow Marvelda, Jozefa Bogdana, kawalera wojskowego orderu Maryi Terelley, przez wzgląd na jego okazaną kilkokrotnie odwagę w ostatniej wojnie, do godności barona z całym jego potomstwem naytąskawiey wynieść, z przydomkiem Sturmbruck.

Przez naywyższy J. C. K. Mci wyrok koncepista przy Szląsko-Morawskim gubernium, Klemens Augustyn baron Kleist, został przez wzgląd na zasługi i jego zdatność sekretarzem przy tymże gubernium mianowany.

J. C. K. M. raczył zezwolić na podnie-

wienie piasz od Konia po 1 ryń. na pociętych stacyą zacząwszy od Mogilan aż do Kent, a w Morawii i Szląsku po 1 ryń. 15 kr. na taką stacyą od podróżnych i prywatnych sztafet.

D. 17 Listopada r. p. umarł w kameralnym państwie Erla człowiek, który dożył rzadkiey starości 102 lat i 7 miesięcy.

Xżona Piłneńska przybyła d. 24 t. m. do Pragi i stanęła w królewskim zamku.

Z Brynu d. 27. Grudnia.

W Liście jednym z Banatu donoszą, że znany Tusun Aga z Belgradu z 4 znaczniejszemi Turkami i wielką czeredą przybył d. 13 t. m. na naszą stronę do Borczy, gdzie go kapitan od granicznych żołnierzy przyjął, i na przygotowanych już 8 powozach do Barczowy na miejsce kwarantany odprowadził; tam naywiększe mu czyniono grzeczności; stojący tam jenerał maior Pradanowics odwiedził go i dosyć z nim długo rozmawiał. D. 14 powrócił do Belgradu; co jednak celem jego podróży było, ieszcze niewiadomo, ale dosyć ukontentowany odjechał. W dawniejszym liście pisano, że wspomniany aga bardzo się grzecznie w każdym zdarzeniu z C. K. poddanemi obchodził, przeci-

wnie zaś Kuosuk' Ali, jeden z wyższych oficerów w Belgradzie, okazuje się przykrym i różne wymyśla nowości.

D. 12 t. m. jeden grecki kupiec, wiozący znaczny zapas różnannego oleyku, który w naszym kraju chce sprzedać, zakończył kwarantanę. Nierogatego była przypędzają także wiele na naszą stronę na sprzedaż, jednak skarżą się, że go nie najlepiej sprzedają.

D. 10 powróciło na granicę wiele tureckich kupców z Wiednia, którzy tam z wełną i morskiej piłany lulkami leździeli; ci także utyskują, że tanio musieli swoy towar sprzedać.

Z Paryża d. 15. Grudnia.

Oto jest pismo autentyczne, w którym pierwszy konsul w sposobie pełnem mocy i decyzji wyraża swoje myśli względem interesów Szwaycaryi:

Bonaparte Pierwszy Konsul i Prezydent do deputowanych 18tu kantonow Rzepltey helweckiej. Dań w St. Cloud d. 10 Grudnia 1802.

OOB. Deputowani 18tu kantonow Rzepltey helweckiej!

" Stan oyczyny waszey jest krytyczny. Dla uratowania iey potrzeba umiarkowania, mądrości, potrzeba poświęcenia namiętności waszych, W obliczu Europy obowiązatem się pośrednictwo moje zrobić skutecznem. Wypełnię ia wszystkie obowiązki, które na mnie ta ważna sprawa włożyła; coby mi zaś trudno było samemu wykonać, to za waszą pomocą i wpływem łatwem się stanie.

" Nie masz kraju, któryby ze Szwaycaryją mógł iść w porównanie, tak co do zdarzeń od kilku wieków zaszłych, iako też co do jeograficznego położenia, rozmaitości ięzyka i religii, a osobliwie, co do nadzwyczajney odmienności obyczajów, które w różnych iey częściach panują.

czayney odmienności obyczajów, które w różnych iey częściach panują.

" Natura przeznaczyła wasz kraj na naród sprzymierzeńczy (federacyyny), a chcieć iść przeciw naturze nie może przez myśl przeyść żadnemu rozsądnemu człowiekowi.

" Okoliczności i duch upłynionych wieków wprowadziły u Was zwierzchnicze i podległe ludy; nowe okoliczności i duch odmienny nowego wieku, które są zgodnieysze z rozsądkiem przywróciły równość praw pomiędzy wszystkimi częściami kraju waszego.

" Niektóre z Waszych ludow zachowały od kilkuset lat ustawy nieograniczonego gminowładztwa; w innych możniejsze familie rząd opanowały, a tak w kraju Waszym mieliście poddanych i panow. Wpływ i duch powszechnie panujący we Włoszech, Sabaudyi, Francyi i Alsacyi, które Was otaczają, przyłożyły się nayistotniey do zaprowadzenia w możnowładczych waszych krajach tego porządku rzeczy. Ale duch otaczających Was krajow już się odmienił, zaczęło się przywilejow iest pierwszą waszą potrzebą, pierwszym waszem prawem.

" Jest więc życzeniem i interessem waszego i otaczających Was wielkich narodow:

" 1) Rowność praw między 18tą waszemi kantonami; 2) szczere i dobrowolne zrzeczenie się przywilejow przez familie patrycyuszowskie; 3) rząd sprzymierzeńczy, w którymby każdy kanton podług swojego ięzyka, religii, obyczajow, mniemań i interesow urządzony został. Nayważnieyszą jest rzeczą ustanowienie rządu każdego z 18tu waszych kantonow.

" Raz uchwaliwszy rząd 18tu kantonow, pozostaie ieszcze ustanowić związki pomiędzy niemi, i rząd główny, który w prawdzie nie

jest tyle ważny, ile rządy kantonowe. Urządzenie skarbu, woyska i cywilności nie może być u was jednostaynem. Utrzymywaliście woyska nie płatne; dochody wasze nie mogą być wielkie, nie miewaliście nawet dyplomatycznych agentow u mocarstw obcych. Kray wasz położony na szczycie gor, które Francją, Niemcy, i Włochy dzielą, musi koniecznie mieć ducha złożonego z ducha tych narodow. Neutralność waszego kraiu, pomyślność handlu, i administracya braterska przystąpią iedynie waszemu ludowi, i utrzymać was mogą.

“Zawszem ia tego głosu do waszych deputowanych używał, gdy względem interesow waszych rady mey zasięgałi. Zdało mi się bowiem rzeczą z rozsądkiem zgodną spodziewać się, że sama natura rzeczy bez nadzwyczajnego pośrednictwa okaże im prawdę tego systemu. Lecz ludzie najlepiej tę prawdę czuiący, byli razem niewolnikami systemu familiynych przywileiow, sercem, pomocą i bronią sprzyiali nieprzyjaciółom Francyi, i chcieli pomocy dla swey oyczyzny, gdzie indziej, nie u Francyi szukać.

“W wszelki rząd, któryby do was przeciw życzeniu i interesowi Francyi zaprowadzono, nie może wam być dogodnym.

“Mówiąc do was w sposobie, któryby nawet dla rozumnego Szwaycara przystał, muszę się teraz iako naczelnik tych wielkich narodow odezwać, nietając przed wami, że Francya nigdy nie przyzwoli na wprowadzenie do was systemu sprzyjającego iey nieprzyjaciółom.

“Spokoynść i porządek 40 mill. ludzi, bez których wy, ani iako pojedyncze członki żyć, ani iako państwo trwać niemoglibyście, muszą koniecznie przeważać na powszechney ogarnęli. Nie tylko nie może być nasion zasiali sprawiedliwości. Nic u was względem burzeń na tey części granic naszych, która ich nieprzyjacielskiego być nie powinno; i jest otwarta, i którą tylko wy zastanacie,

wszystko ma z nimi być zgodne, i rownie iak w przeszłych wiekach, główną waszą polityką, głównym obowiązkiem być musi, do niczego się nie przychyłać, i nic na waszym gruncie nie pozwalać, cokolwiekby bądź wprost, bądź pośrednie, interesowi, honorowi i zgoła sprawie ludu francuzkiego szkodziwem być mogło.

Choćby nawet wasz interes i konieczność zakończenia waszych kłotni nie zdołały was skłonić do wezwania pośrednika w rozterkach waszych, tedy sam interes sprzymierzoney Rzpłtey wkładał na mnie ten obowiązek. Powstańcy wasi byli pod przywództwem ludzi, którzy przeciw nam woynę toczyli, a naczelnicy ich najpierwey zaczęli myśleć o przywroceniu przywileiow, zniszczeniu równości, i otwartey napaści przeciw francuzkiemu ludowi.,

“Żadna strona u was nie może triumfować, a szczególniey ta, która teraz pobita została; żadna kontrarewolucya nie może mieć miejsca.,

“Miło mi jest mieć z wami do czynienia, i będę wam często powtarzał te myśli, bo na ow czas dopiero, gdy wspotobywatele wasi przekonają się o ich prawdzie, wasze mniemanie będą iednostayne, i wasz lud szczęśliwie żyć może.,

“Polityka Szwayacaryi była zawsze w Europie uważaną za część polityki Francyi, Włoch i Sabaudyi, ponieważ byt Szwaycaryi z bezpieczeństwem tych narodow ściśle jest połączoney. Zawsze będzie najpierwszym i nayistotniejszy francuzkiego rządu obowiązkiem wto wglądać, ażeby żadne nieprzyjacielskie systema u was nie brało gory, ani nieprzyjaciele Francyi steru waszego rządu nie ogarnęli. Nie tylko nie może być nasion zasiali burzeń na tey części granic naszych, która

ale na to wszystko musi nas zabezpieczyć, że w przypadku zwałcenia waszey neutralności dobry duch szwajcarskiego rządu, i narodu waszego interes przedzey was na stronę Francyi, niż na stronę iey nieprzyjaciół skłoni. „

„ Wezmę ja pod rozwałę wszystkie proiekta i przełożenia, które mi razem, albo pojedynczo, lub też przez deputacyą kantonalną podacie. Senatorowie Barthelemi, Fouché, Rederer i Desmenier, którym zleciłem zebrać wasze mniemania, rozpoznać interesa, i przekonać się o zamysłach waszych, zdadzą mi z tego wszystkiego rachunek, czego sobie życzycie, co mi powiedzieć lub ze strony waszey przełożyć chcecie.

Dan w St Cloud d: 11 Brymera (10 Grudnia) R. XI.

Podp. Bonaparte *Minister związkow*
Od pierwszego *zagranicznych*
Kon. Sek. stanu. *Podp. Karol Maurycy*
 Podp. Hugo B. *Talleyrand.*
Maret.

Lordowi Witwortowi wielkie tu grzeźności robią. Ostatniey soboty dał dla niego 2gi konsul Cambaceres wspaniałą ucztę, na której się znacznieysi jenerałowie, urzędnicy stanu i ministrowie zagraniczni znajdowali. Wieczorem przybyło wiele dam, iako to Xżne Dorset i Gordon, margrąbina de Gallo, Pani Bousslerowa i t. d.

„ Jeszcze nigdy (mowi ieden z tutejszych Dziennikow, sprawy handlowe w Paryżu nie były tak zatamowane, iak dzisiaj; przypisać to należy nie tak nieufności, która iest skutkiem małych wypadkow, na tutejszym rynku wydarzonych, iako raczej przezorności, która się dopiero na wypadki z tych zdarzeń ogląda. „

Ob. Schimmelpennink przed odiazdem swoim do Londynu otrzymał od pierwszego

konsula w speminku tabakierę z brylantami. Gdy się zegnał z Bonapartem w przytomności zagranicznych ministrów, rzekł on do niego: „Przykro mi, że nas opuszczasz, i bądź pewny, że cały Paryż iednego ze mną iest zdania. „

Pani Staelowa wydała teraz nowe dzieło we 3ch tomach pod tytułem: *Delphine z dewizą: „Męszczyzna powinien tryumfować nad opinią, a niewiasta oney ulegać. „*

Hrabstwo Jarmutscy przybyli z Anglii do Paryża.

Owdowiła Xiężna Parmeńska miała utrzymać zapewnienie dożywotniey pensyi.

Wylew rzeki Durance w departamencie niższych Alpów był nadzwyczajnie wielki. Cały ten kraj wystawia teraz obszerne iezioro, którego szum batwanow w odległości 3ch mil francuzkich przez dwa dni słyszeć można było. Lud msiemając, iż nowy potop nastąpi, garnął się do kościołów. Dzięki Niebom, że zwolna przybierająca woda dała czas do uciezki mieszkańcom. W okolicach nicejskich cały kraj na milę do koła peten winnic, pomarańcz i cytryn został zatopiony, przez co 40 właścicieli wielką poniosło szkodę.

Członki tutejszego francuzkiego teatru, wyznaczyli corce zmarłego Molé 1200 frankow pensyi roczney na edukacyą. Pogrzeb iey oycy uświetniły swą przytomnością członki instytutu, tudzież znaczny orszak uczonych i obywatelow wszelkiego stanu.

Trybun Leroy został mianowany prefektem departamentu Aude, a ob. Segnier radcą stanu na miejsce ob. Treilharda, który iest mianowany prezydentem i sędzią trybunału odwoławczego w Paryżu.

Kapitan okrętowy Meine, kontra amirałowie Vienbourg Rosilli, Boumet, i Kambis i kapitan okrętowy Bonfux, zostali mianowani inspektorami 6ciu wydziałow marynarki.

Gdy Lord Withworth na wstępnej audyencji prezentował 29 Anglików, rzekł do nich pierwszy konsul: " Jak WWPP. powrócicie do swej oyczyzny, powiedźcie waszym współziomkom, że jestem wielkim przyjacielem pokoju, i że zamiarem moim jest utrzymać go przez wszelkie sposoby pomiędzy dwiema narodami. „

Oto jest treść wyroku podpisanego przez Bonapartego względem urzędzenia liceów: Głównemi przedmiotami w nich będą język łaciński i matematyka. Nauka łaciny w 3ch latach kończyć się będzie. Tym 2m przedmiotom towarzyszyć ma uczenie ziemiopisstwa, dziejów, mitologii, fizyki, początków gwiazdztwa, chemii, kopalniow, stańców, rysunkow i ogółem wszystkich wyzwolonych nauk i kunsztow. Uczniowie będą wkładani do uczenia się napamięć, pięknego czytania i wygłaszania. Nauczyciel nie może innego klasycznego autora dawać, tylko tego, który mu będzie przepisany. Każdy uczeń otrzymujący nagrodę uzyska pozwolenie uczenia się muzyki. Wreszcie licea na wojskowy sposób urządzone będą. Co 30 uczniów będzie i kwatermistrz. Umyślnie wyznaczony officer będzie ich ćwiczył w szermierstwie, robieniu broni, maszerowaniu, i zapaśnictwie. Co się tycze policyi, uczniowie będą podzieleni na kompanie w każdej 25 umieszczając. Przy każdej kompanii będzie i sierżant i 4 kaprali, których z grona uczniów wybierą. Każda kompania będzie miała wspólny stoł, garderobę, przechadzki, i pokoy sypialny. Kary będą: więzienie, post, i areszt, który zależeć będzie na tem, że uczeń, w czasie przechadzki oddzielnie w kącie dziedzińca stać będzie, nie mogąc się z miejsca swego ruszyć. Kara więzienia tylko przez dzień trwać może, gdyby zaś i przez noc przedłużyć ją było potrzeba, na ow czas uwiadomio-

ny o tem będzie minister wewnętrzny. Przy każdym liceum będzie kapelan, biblioteka z 1500 książek złożona. Do tych bibliotek nie może być żadna książka wzięta bez zezwolenia ministra wewnętrznego. Jeden uczeń będzie miał tytuł bibliotekarza. Uczniowie będą sobie do czytania książek z biblioteki pożyczać &c. &c.

W roku XI. będzie ustanowione liceum w Ruenie. Departament niższej Sekwany dostawi do tego liceum 70, a departament Eury 50 uczniów. W Strasburgu także i Besansonie będą założone licea, do którego przyległe departamenta oznaczoną liczbę uczniów przystawią. Dotychczasowe szkoły środkowe w każdym z tych 4 departamentow ustatą. Minister pośle z Prytaneum paryżkiego po 50 uczniów do każdego z tych liceow.

Z Hagi d. 18. Grudnia.

Wczoray przybył tu podkomorzy imperialski hrabia Nesselrode, który przy tu-tejszey rosyyskiej legacyi pozostał.

Opierają się tu stale przyięciu załogi francuzkiej, i oczekują na odpowiedź rządu francuzkiego. Gdy jenerał Montrichard, dowodzący dawniej w Szwaycaryi, nie jest uważany za jenerała kommanderującego, ani w żadnym charakterze publicznym uznany, zatem tu w Hadze nie ma pomieszkania wyznaczonego dla takiej godności, ani sztydwach przed domem jego nie stoi.

Jenerał Wiktor mający z wojskiem francuzkiem do Luzyany popłynąć, już przybył do naszego kraiu.

Dzienniki angielskie ogłosiły, że przyczyną zatonięcia okrętu Wreda była tylko samoistność kapitana Szelera. Ta wiadomość jest zupełnie fałszywa podług wyznania kilku wyratowanych ludzi. Ci świadczą, że niczego niezaniebano w ratowaniu tego zupełnie dobrego okrętu, i że to nieszczęściu iedynie

wścielkości rozbukanych bałwanów przypisać należy.

Dozor poczty jest teraz po 7 departamentach rozdzielony. Kommissarzami poczty są mianowani oob. Habn w Hadze, Eckhout w Amsterdamie, Gewers w Roterdamie, Koopman w Alfenie, Rengers w 5 departamencie Nimegi, Arnheyms &c. Forster, w Rykwiku, a Cramer w Zwolli. Sekretarzem jest ob. Croiset. D. 31 t. m. złożą ci kommissarze przed dyrektoryatem przysięgę na swe urzędy.

Z Lipska d. 19. Grudnia.

Nasz Elektor chce Erfurt za inną posiadłość zamienić, i uczynił w tej mierze oświadczenie dworowi potsdamskiemu.

Jego Imperatorska Mość Wszech Rosłly wyznaczył Krolowi Sardyńskiemu 75,000 rubli pensyi roczney.

Z Lubeki d. 16. Grudnia.

Ostatni plan wynadgrożeń przeznaczają dla miasta Lubeki całą majątność kapituły i biskupa Lubeckiego między Trave, morzem wschodnim, i jeziorom Himelsdorf. Kiedy d. 11 t. m. zajmowało te części, znajdowali się na ow czas w nich żołnierze duńscy. W tymże momencie wyszła proteścacya przeciwko temu zajęciu, wydana imieniem krolowskim przez P. Hennings, urzędnika duńskiego w Plön, — Natychmiast obiedwie strony wysłały sztafety, których skutek ieszcze niewiadomy.

Z Frankfortu d. 16. Grudnia.

Xiążę Cambridge, najmłodszy syn Krola Angiel, przybył d. 12 t. m. do Manheimu.

Ponieważ Imperator Rosłlyyski, przyjął gwarancyją Malty, ułożono więc, iż wojsko neapolitańskie, wspólnym kosztem Francyi i Anglii na tej wyspie utrzymywanym będzie.

Zwłoka ratyfikacyi traktatu z Francyją

staie się powodem w Konstantynopolu do nieiakiey boiaźni.

Z Petersburga d. 7. Grudnia.

J. Imp. M. raczył mianować wiceadmirala Tote admirałem, a kontra admirałom Czyczagowa, Breyera, i Lelina wiceadmiralami.

Na zalecenie jenerałagubernatora małej Rosłly aktualnego tajnego konsyliarza Xcia Kurakina wielu urzędnikom teyże gubernii za swoje gorliwe zastugi otrzymali promocyę.

Wicegubernator miasta Moskwy, aktualny konsyliarz, stanu Xżę Uchtoński został przeniesiony do Petersburga w teyże samej dostojności.

Imienny ukaz J. Imp. M. zawiera, co następuje: „Po rozważeniu proźby, którą nam kurator wszechnicy moskiewskiej nasz aktualny tajny konsyliarz Michał Cheraskow podał, i przez wzgląd na jego wiek podeszły, uwalniamy onegoż od jego zatrudnień. Ale ponieważ jego zastugi, i okazana przez lat 52 o dobro publiczne gorliwość godna jest naszych względow, wyznaczamy mu zatem niniejszym 1875 rubli pensyi dożywotniey.”

Na miejsce tajnego konsyliarza Cheraskowa, który przez tyle lat obowiązkow swego rządu naychwalbniey dopełniał, a teraz z całkowitą pensyą uwolniony został, jest mianowany kuratorem wszechnicy Moskiewskiej tajny konsyliarz Golenniczew Kutozow.

Podskarbi państwa konsyliarz Gołubcow został mianowany senatorem.

Minister wojny admirał hrabia Mordwinow podziękował za swoją dostojność.

Reinbott pleban tuteyszego kościoła Stey Anny został od senatu mianowany naywyższym superintendentem kościołow ewaaielic.

kich w całej Ingermanii. Jego powaga, obowiązki i dochody są zupełnie na szwedzki sposób urządzone.

Zakon iezuicki, który dotąd w cichości wzrastał, a przez edukacją młodzieży, i inne użyteczne zatrudnienia zasłużył sobie na względy u Monarchow Rosji, zaczyna teraz nabierać nowej dzielności i mocy. Ponieważ ten zakon posiadając wielkie dobra w bywszej Polsce, gniazdo swoje w Rosji założył, zatem dzisiejszy Imperator pozwolił mu obracć nowego generała. Obior takowy nastąpił w Połocku i padł iednomyślnie na oycę Grubera znanego z wielkiej mądrości, obszernych wiadomości, i niez mordowanej pracowitości, który długo był rektorem kolegiun Połockiego, i u Pawła I. był w łaskach, a nawet za jego pozwoleniem kościół katolicki i iezuickie szkoły w Petersburgu założył. Jest on rodem z Wiednia.

Z Rzymu d. 4. Grudnia.

Obraz cudowney Panny Maryi Loretańskiej, który od czasu powrocenia go przez rząd francuzki w prywatney kaplicy Papieżskiej w pałacu Quirinal zostawał, w dniach tych wystawiony był w kościele Zbawiciela, a pozawczoray oddany dwom kanonikom Loretańskim dla odwiezienia go do Loretu. Ci kanonicy wczoray wyiechali w poieździe Papieżkim przy asystencyi oddziału dragonow Papieżkich.

Z Ratybhony d. 15. Grudnia.

Na 34 posiedzeniu Deputacyi Rzeszy na dniu wczorayszym odprawionym, minister dyrektoryalny podał pod rozagę oświadczone życzenie ministrów posredniczących mocarstw, aby 47 pierwszych §§. recessu Deputacyi napisane w ięzyku francuzkim położone były obok tłómaczenia niemieckiego; dwie ostatnie noty pełnomocnika cesarskiego, i głos Czeski na posiedzeniu d. 6 podany. Sub dele-

gowani przedmiot pierwszy uznali za niecierpiący żadney zwłoki i uchwalili konkluzum następujące.

“Ministrowie mocarstw posredniczących uwiadomieni zostaną, iż Deputacya z noty ich pod d. 3 b. m. podaney z wielkim ukontentowaniem dowiedziała się, że recessy iey pożyłskali ich potwierdzenie. Z strony swey Deputacya uznaje z wdzięcznością starania które ciż ministrowie i ich rządy bezustannie czynią w celu przyspieszenia zbyt trudnego interresu wynadgrożeń. Deputacya żadney nie czyni trudności w dołączeniu do tego recessu 47 pierwszych §§. w ięzyku francuzkim napisanych i położeniu ich obok niemieckiego tłómaczenia. Deputacya z niecierpliwością oczekuje dalszych propozycy ministrow mocarstw posredniczących względem tych wszystkich przedmiotow, które do dalszego czasu bez załatwienia odłożone były, a to tym końcem, żeby bez zwłoki do ich urządzenia, ile to do niey należeć będzie, przyłożyć się mogła.,

Na tymże posiedzeniu dyrektoryat udzielił Deputacyi noty ministra szwedzkiego P. Bildt, w której Król Jmć Szwedzki pochwalając pieczołowitość Deputacyi w zapewnieniu przyzwoitych pensy dla Xżąt duchownych sekularyzowanych i wyrażając prywatne życzliwe uczucia względem losu Elektora Trewirskiego i Xżąt biskupow Liodyjskiego i Bazylejskiego, oświadcza, że nie może potwierdzić uczynioney propozycy, aby pensye dla tych Xżąt dostarczane były z mieścicy rzymskich, lecz że przystępuje z prawdziwym ukontentowaniem do głosow danych przez Saxoniją i Czechy, na 15 i 26 posiedzeniach Deputacyi Rzeszy, a w powszechności, że Król Jmć Szwedzki mniema się być obowiązany do protestowania się jako Xżę Pomoranii przeciwko wszelkiemu użą-

dzeniu przez któreby Rzesza niemiecka z powodu interesu wynadgrożeń mogła być obowiązana mieściami rzymskimi lub innemi iakimi podatkami, tem zaś bardziey, że w czasie ostatniey wojny wszystkich obowiązków przypadających na niego iako Xcia Pomeranii dopełniał z dokładnością, iakiey inne współczłonki mało dały przykładu, a zatym iż ma prawo żądać, aby w czasie pokoia żadne nowe ciężary na Wazallow Rzeszy niemieckiey nakładane nie były.

Z Genui d. 4. Grudnia.

Ogłoszono tu list następujący pisany od senatora Serra ministra wojny i marynarki do trybunału handlowego.

“Odebrałem kilka doniesień uwiadomających mnie, że eskadra uzbroiona wypłynęła z Tunisu z wojskiem do wylądowania i że 3 szebeki i jedna polakra krążą między wyspami Elbą i Kapraia. Procz tego kommissarz związków handlowych w Ankonie uwiadomił mnie, że polakra kapitana Roverano hiszpana przybyła do tego portu powracając z Trepano i przywiozła kapitana Fazio także Hiszpana i jego ludzi, którego statek był napađnięty i zabrany od korsarza. Pospieszam z doniesieniem tych wiadomości iako interesujących handel &c. „

Dowiadujemy się z Liworna, iż szebeka Barbareskow mająca 16 armat rozbiła się o brzegi Etruskie; połowę znajdujących się na niej ludzi wyratowano, i w niewolą zabrano.

Z Berna d. 12. Grudnia.

Stosownie do wyroku pod dniem 20 Listopada b.r. wydanego Frytkal miał zapłacić 10,000 liwrow podatku na utrzymywanie wojska francuzkiego; wybieranie jednak tego podatku w Frytkalu tymczasowo zawieszono. Rada wykonawcza upoważniła izbę administracyjną w Lucernie do wybrania w tym

kantonie w stosunku do małątkow 25,000 liw. dla zapłacenia nie opłaconych jeszcze potrzeb wojską francuzkiego. Członki tej izby administracyney stosownie do swojego żądania otrzymały uwolnienie. Pomiędzy członkami nowo mianowanemi znajduią się obywatele Wawrzeniec Majer, Burkhard i Meriswand bywszy senator. Wiadomo że Aloizy Reding i Zellwerger są dotąd trzymanemi w zamku Arburg. P. Thormann bywszy sekretarz stanu i May z Szeeflandu wiedząc że to ich zatrzymanie szkodzi wiele domowym ich interesom udali się do jenerata Ney z prozbą, aby zatrzymanych Aloizego Redinga i Zellwegera uwolnił, ofiarując się za miejsce ich do więzienia. Jenerał Ney przyjął ich bardzo grzecznie i oświadczył im żal swoy, iż nie może żądania ich skutecznić.

Z Hamburga d. 10. Grudnia.

W nocy z d. 3. na 4 powstał w mieście tutejszym pożar, w którym nieszczęściem 3 Francuzow życie utraciło. Jednym z tych iest młody człowiek nazwiskiem Pinchoa, który nie dawno przybył tu z Paryża; dwiema ianemi są sławny malarz dekoracyyny Lesueur z Paryża i jego żona. Wyszli oni już byli z domu stałego się pastwą pożaru, lecz P. Lesueur nie mogąc znaleźć żony swoiey w cizbie i mniemając że w domu palącym się pozostała, leci w pośród płamieni dla uratowania swoiey małżonki, i tym sposobem stał się ofiarą swego slachetnego poświęcenia się i natychmiast umarł. Pani Lesueur ucierpiawszy wiele wprzód od ognia nim z domu wyszła pozawczoray także umarła. P. Lesueur który tu ziednał sobie powszechny szacunek tak dla swego uprzejmego charakteru, iako też swoich talentow, wczoray wraz z ostatkami znalazionych zwłokow młodego Pinchon pochowany został.

GAZETY KRAKOWSKIE

WE SRODĘ DNIA 5 STYCZNIA 1803.

Uwagi względem handlu na Czarnem morzu, Rządowi francuzkiemu podane przez ob. Matiszewskiego.

Od dawnego czasu, różne i bardzo zykowne produkta polskie, iednym tylko morzem Bałtyckim wyprowadzone bywają. W ostatnich latach polityczney exystencyi tego pięknego kraiu, Polacy zaczęli się byli już przekonywać: że transport produktów przez czarne morze, byłby dla ich handlu naydogodniejszy i nayzyskowniejszy. — Rząd dawny francuzki, znając dobrze obfitość urodzaiów prowincyi południowych Polski; niemniej ważność ich produktów, dla swojej marynarki i dla handlu francuzkiego, postanowił nowe zamiary Polaków wspierać; lecz plan ten był gabinetowi Wersalskiemu podany w czasie bliskim iego upadku.

Prowincye te, składają niemal połowę dawney Polski. Mają trzy wielkie rzeki; Dniepr czyli Boristenes, wpadający w morze czarne pod Chersonem, Bug koło Oczakowa, a Dniestr przy Akiermanie. Wspomiane dopiero rzeki większą daleko część kraiu biegiem swoim zajmują, niżeli Niemen i Wisła; te to iedynie dwie drogi polskiego handlu, przez Bałtyckie morze. Kraj ten; oprócz tego mimo zaniedbanego rolnictwa, można ziemią obiecaną nazwać.

Aby dowieść obfitość urodzaiów wspomnianych prowincyy, dosyć będzie powiedzieć, że sama tylko Ukraina w czasie ostatney wojny tureckiey, dostarczała wszystkich potrzeb dla woysk rossyjskich, od początku aż do końca.

Drzewa do budowy zdatnego znajduje się tam bardzo wiele, czego dowodem jest raport Inspektora masztow w Tulonie, któ-

ry szczególnie tylko w tym celu był wysłanym, żeby bory tamtych krajow zobaczył. Maszty sprowadzane z Rygi do Francyy, potrzebują przynajmniey 18 lub 20 miesięcy, uważając czas od wycięcia ich w borach, i spławienia przez Bałtyckie morze do przeznaczonego miejsca; przeciwnie zaś z Chersonu, podług uczynionego doświadczenia przez dawniejszy rząd francuzki, w przeciągu 3ch miesięcy w Tulonie dostawione bydź mogą. Dla przekonania się arytmetycznie o tey prawdzie, widzieć można rachunek sporządzony w tey mierze przez Pana Antheine, że dla sprowadzenia drzewa masztowego z Polski, droga z Chersonu jest nie równie bliższa, niżeli z Rygi.

Solenie mięsa, jest tak doskonałe: iak Irlandzkie, a z przyczyny taniości wólow i soli z Krymu i Moldawii sprowadzany, można (podług uczynioney już próby) dostawić solonego mięsa do Akiermanu lub Chersonu, za połowę tych pieniędzy, które na miejscu w Irlandyi za podobną ilość zapłacić trzeba.

Konopi, płocień żaglowych; lin, końskich wóśow, wełny, lnu, surowych i garbowanych skor, wszystkiego tam jest podostatkiem. Oprócz tego znajduje się tu bardzo wiele saletry, dziegieci, smoły; łożu, lnianego i konopnego oleju, miodu, topionego masła; sadel wieprzowych i innych tłuściości; siodu i gorzałki &c.

Wosk w takiey tam niskiey jest cenie, że kupcy Austryaccy sprowadzają go ładem do Gallievi, a z tamąd przez Moldawią i kraje Austryackie do Triestu, gdzie mimo wielkich kosztow na przewóz, z znacznym bardzo zarobkiem ten artykuł sprzedają.

Tytuł Ukraiński jest bardzo dobry. W

roku 1757 robiono próbę i znaleziono go niemal takim jak z Wirginii. Dzierżawcy jeneralni, mieli zamiar zawarcia z jednym bankierem Warszawskim kontraktu, względem dostarczenia wspomnianego tytoniu, lecz wszczęta w owczas wojna, uskutecznienie tego projektu wstrzymała.

Portaż polski z portow Gdańska, Krolewca Elbląga wyprowadzony jest także produktem Ukrainy. Kiedy więc uwagę zastanowieny nad różnicą jaką zachodzi, między transportem przez morze czarne, a przez Bałtyckie, na owczas i różnica w cenie produktow widocznie się okaże.

Kraj ten, mając wielkie skarby w produktach do pierwszych potrzeb życia niezbędnych, jest niemal zupełnie bez rękodziel, dla czego handel francuzki na czarnem morzu, zastępując takowy niedostatek, przyniesie dla obydwóch krajow nieomylną korzyść. Francya bowiem za produkta tamteysze dostarczać może: sukna, towarow iedwabnych i innych galanteryy (*quincaille*) wina, oliwy, likworow, cukru, kawy, korzeni, farb różnych, tudzież artykułow do medycyny potrzebnych &c. Uczynione doświadczenia wkrótce przed rewolucyją, okazały w skutku, jak pożytecznym być może ten handel dla Francyi, a szerególniey dla departamentow nad morzem śródziemnym położonych.

Wszystkie produkta lewanckie, mogą na francuzkich okrętach być do tamtych krajow przewożone. Handel ten, jest teraz w reku Żydow i Ormianow, odbywany przez Moldawią, drogą nierownie daleką, iako też kosztowną, gdzie ci biedni są, oprócz tego, zawsze wystawieni na rozmaite prześladowania i ździerstwa.

Mała ogólna produktow z tego kraiu przez czarne morze wywieść się mogących, znaczniejszą nierownie być może dla Francyi niż ta, którą Anglicy i Hollendrzy morzem wschodnim sprowadzają; tak iako dowoz produktow do tamtych portow większy bez wątpienia będzie, niżeli do portow północnych. O czym chcąc się łatwo przekonać, dosyć jest spojrzeć na kartę geograficzną dawnych krajow Polskich i na bieg przerysujących je rzek.

Kanał Muchawiecki, który już wisłę z kanałami Paczibek i Ogińskiego łączy, do lepszego stanu przyprowadzony, mogłby także Dniepr z Niemnem połączyć; a tak wszystkie kanały z czasem przez swoją komunikacyją, mogą niezmiernie korzyści tego handlu, z ko-

rzyściami handlu wschodniego połączyć. Rosya, której w podziale dostały się te kraie, zaczyna już wskrzeszać handel na czarnym morzu, który iey prawdziwie wielkie widoki przedstawia, a stosownie do tych zamiarow, rząd otworzył port nowy, pod nazwiskiem Odesa, czyli Odgibia.

Handel ten będzie wcale nową i bogatą kopalnią dla Francyi, której dobytec, za pomocą świątlych środków rządowych, w więgę chwalebnych iego czynow zapisane zostanie. Nadto Francuzi na czarnem morzu z większą pewnością niż na morzu wschodnim i innych, ufrzedz się mogą w ubieganiu handlowem główney swojej rywalki Anglii, której zamiary iedynie do tego dążą, aby ogarnąć handel całego świata, i która za pomocą swoich kapitałow, rodzaju manufaktur krajowych, nakoniec przez swoją na handlu zasadzoną politykę, takie wszędzie trudności czyni, które do zwyciężenia są bardzo trudne.

Francya nakoniec, przez swoje związki, przez swoy kredyt polityczny, przez bliskość portow swoich nad morzem śródziemnym i siły morskie w tymże niyescu, na pierwszeństwo przed wszystkiemi narodami do tego handlu.

CENA ZBOŻ

Na targu w Krakowie d. 4. Sycznia 1803.

Korzec Pszenicy	- - -	zł. pol.	27 do 32.
— Żyta	- - -	22	— 25½.
— Jęczmienia	- - -	16	— 18.
— Owsa	- - -	12½	— 14.
— Groch	- - -	24	— 26.
— Kaszy i aglaney	- - -	40	— 48.

W Wiedniu d. 25. Grudnia.

Meca wynosząca 15 naztych garcy:			
— Pszenicy	- - -	zł. pol.	20 do 28.
— Żyta	- - -	20	— 23.
— Jęczmienia	- - -	17	— 19.
— Owsa	- - -	13	— 14.

W Brynie d. 24. Grudnia.

Meca Pszenicy	- - -	zł. pol.	22 do 23.
— Żyta	- - -	17	— 19.
— Jęczmienia	- - -	13	— 15.
— Owsa	- - -	9	— 11.
— Prosa	- - -	20	— 22.

W Gdańsku d. 18. Grudnia.

Szefel czyli pół korca naztego w monecie pruskiej:			
— Pfenica	- - -	zł. pol.	12 do 16½.
— Żyto	- - -	10	— 11½.
— Jęczmień	- - -	5½	— 7.
— Owies	- - -	5	— 6.

Z strony Magistratu C. K. Miasta Lublina, niniejszem publicznem Edyktem wszystkim i każdemu w szczególności do kogo należy, lub iakowym bądź sposobem należeć może, do wiadomości podaie się. Iż na instancyą Bartelt & Strebelow kupcow Ełbląckich wierzycielow prawem przekonujących termin przedsięwzięcia licytacji kamienicy niegdy Jana Szteigera tu w Lublinie pod Nrem. 88 stojący i prawem przekonanego niegdy Jana Szteigera własney, a podług dzieła oszacowania, w którym każdemu poprzedniczo w rejestraturze wczasie samego dzieła przyrzec się jest wolno, do ceny ryń: 4990 kr. 35 $\frac{1}{2}$ sądownie oszacowaney, na dzień 20 Stycznia 1803 roku, godzinę 10 zrana w miejscu tuteyszego Magistratu jest przeznaczony, gdzie więcey ofiarujący podług ustawy sądowey §. 436. długi na tey kamienicy zostające w racie szacunku ofiarowanego na siebie przyjąć obowiązany będzie, chociażby wierzyciele przed zaręczonym zrzeczeniem się długi zapłacenia odebrać wzbraniłi się, zaczym w takowym sposobie wszyscy na wspomnioney kamienicy chypotekalni wierzyciele na tenże termin, nieczekując szczegulnego przypozwu podług nadwornego patentu dnia 26 Sierpnia 1797 roku niniejszym przypozywają się, w przeciwnym razie, ci, którzyby się na oznaczonym terminie niestawili, ani przeciwko kupującemu lub przyymującemu tey kamienicy, ni też przeciwko, lub do samey kamienicy prawa żadnego nie będą mieli, lecz swoiey należytości z szacunku przedaży, aboli też innym sposobem poszukiwać mają.

Dan w Lublinie dnia 19 Páździernika 1802 roku.

Engbricht.

Lewandowski.

Fr. Krępski.

*Z Rady Magistratu Miasta C. K. Lublina.
Jaszowski, sekr.*

Przez Jurysdykcyą dominikalną Zwierzyniecką. — Mocą niniejszego Edyktu wszystkim tym, do których należy, wiadomo się czyni: Od sądu pozwolono jest, aby do ogólnie wszystkiey subłancyi K spra Kozła we wsi Luboczy lub gdziekolwiek znajdujący się zbieg wierzycieli był otwarty.

Niniejszemi przeto wszyscy, którzyby iakiekolwiek naprzeciw zadłużonego prawo mieć rozumieli, obwieszczą się, ażeby aż do dnia 22 Stycznia 1803 roku pretensye swoje przeciwko postanowionego w osobie wojta wieyskiego Lubońskiego Wojciecha Wuycika kuratora masy konkursowey, do protokołu komisyyi jurysdykcyi dominikalney zwierzynieckiey tym pewniey podawali, i w tym nietylko rzetelność swoiey pretensyi, ale też i prawo, mocą którego w tey lub owey klasie umieszczonemi bydź żadaia, okazali, ile że po upłynięciu przepisanego czasu nikt więcey słuchany nie będzie, i ci, którzy do tego czasu z pretensyami sweni do sądu nienadgłoszą się, od majątku w państwie i gdziekolwiek znajduącego się bez żadnego wyięcia oddaleni zostana, chociażby im lub prawo do wspólnego porachunku służyło. lub rzeczy iakiey prawem własności domagać się z masy mogli, lub gdyby ch pretensya na rzeczy iakiey nieruchomey do dłużnika należącey zabezpieczona była, tak dalece, iż takowi wierzyciele gdyby maffe winni byli, mimo tego, iż im prawo do nadgro dzenia sobie własności, lub zapisu służyć mogło, dług zapłacić powinni będą.

Wreszcie, ponieważ zadłużonego majątek już zwierzchności państwa wiadomy, jest za szczupły, dla tego nie zdaie bydź warto kuratora masy albo deputacyą wierzycielom naznaczyć, wolno jest iednak wierzycielom, ażeby w tymże dniu 22 Stycznia 1803 podług upodobania albo w osobie samego kuratora processu sądowego Wojciecha Wuycika ustanowionego albo kogo inszego wyznaczyl na administratora masy, a iezeliby się im widziało także aby i deputacyą masy obrali. — Podług tego więc ma sobie każdy postąpić i szkody unikac, gdyż w tym na C. K. dziedziczne kraie ustanowionych praw, przepis zachodzi.

Datt w Jurysdykcyi Dominikalney Zwierzynieckiey dnia 15 Grudnia 1802.

Maszewski, jurysdykcyą adminjstrujący.

C. K. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodni-ey oznaymiają tym Edyktem Panu Michałowi Korzeniowskiemu, że Pan Jan Malczewski u sądow tych — o czadywi.

zyą Dobr Choczey górney, Choczey dolney, Gniazdkowa i Kępy Choteckiey, w cyrkule Radomskim leżących, między wierzycieli Mikołaja Piaskowskiego tamże kollokowanych — zażobę na niego podać i o pomoc Sądu ile sprawiedliwość wymaga prosić.

Gdy zaś Sądy te, nie mając wiadomości gdzie obżałowany został, lub czy wcale w C. K. Państwach dziedzicznych znajduje się, onemuż adwokata tutejszego P. Telesora Billewicza, z jego szkoda i tego kosztem zastępcą postanowity, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. Państwa dziedziczne przepisanej, rozpocząć się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby dnia 23 Lutego 1803 roku o godzinie 9 zrana w C. K. Sądach tutejszych sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestął, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za najskuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogąca samby sobie, podług opiewu C. K. Praw przypisać być winien.

Józef de Nikorowicz.

Ź. Gellinek.

W. Roskoschny.

Z Rady C. K. Sądów Szlach. Krakowskich Galicyi Zachod.

W Krakowie dnia 13 Listopada 1802 roku.

Ź. Daublebski Sterneck.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmiają tym Edyktem Panu Joachymowi Chreptowiczowi, że Pan Jan Malczewski u Sądów tych — o cady-wizya Dobr Choczey górney, Choczey dolney, Gniazdkowa i Kępy Choteckiey, w Cyrkule Radomskim leżących, między wierzycieli Mikołaja Piaskowskiego tamże kollokowanych — zażobę na niego podać, i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosić.

Gdy zaś Sądy te, niemając wiadomości, gdzie obżałowany został, lub czy wcale w C. K. Państwach dziedzicznych znajduje się, onemuż adwokata tutejszego P. Telesora Billewicza z jego szkoda i tego kosztem zastępcą postanowity, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej, na C. K. Państwa dziedziczne przepisanej rozpocząć się, i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się ażeby dnia 23 Lutego 1803 roku o godzinie 9 zrana w C. K. Sądach tutejszych sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestął, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za najskuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogąca samby sobie, podług opiewu C. K. Praw, przypisać być winien.

Józef de Nikorowicz.

Ź. Gellinek.

W. Roskoschny.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Galicyi zachodniej.

W Krakowie dnia 13 Listopadu 1802.

Ź. Daublebski Sterneck.

Przez C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej na proźbę sukcesorow niedy X. Franciszka Chociszewskiego Kanonika Katedralnego Chełmskiego, wzywają się wszyscy kredytorowie, którzy do masy tej sukcesjonalnej prawo lub pretensyą jaką mieć sadzą, aby na dniu 28 Lutego roku 1803 o godzinie 9 zrana do komisyyi w tutejszych C. K. szlacheckich sądach końcem okazania swych pretensyy do rzeczoney masy się stawili; i prawa w tej mierze sobie służące przywiedli; gdyż prawa swe nielikwidujący lub zgola nie stawiający się na fundamencie §. 631 prawa cywil. części II. do tego, co, się z Masą pozostańe odestani będą.

Gołaszewski.

Wdźga.

Gruszecki.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Lubelsk Galicyi Zachod.

Dan w Lublinie d. 18 Października 1802.

Sachanek.